

Bâlbâit la cafenea

Gigi: Crede-mă, când merg la cafenea nu mai pot bea cu aceeași plăcere ceea ce vreau eu.

Nino: Și ce ai vrea să bei?

Gigi: Un vermut...

Nino: Un vermut la cafenea?... cu lapte?...

Gigi: Vezi, acesta-i motivul pentru care nu mai pot. Un vermut uşşşşşş....

Nino: A, am înțeles, un vermut ușor.

Gigi: Da! Un vermut uşşşşş....

Nino: Ușor!

Gigi: Uşşş.....

Nino: (*urlând*) Ușor!!!

Gigi: (*imediat*) Ușor!

Nino: Vezi că ai reușit să spui? Hai, curaj, mai repetă o dată!

Gigi: Ușor, ușor!

Nino: Bravo! Acum să presupunem că eu sunt ospătarul. (*Se ridică și trece de partea cealaltă a mesei*) Ce dorește domnul?

Gigi: E inutil, când este umiditate mă blochez și nu mai pot vorbi.

Nino: Nu-ți fie teamă. Eu mă așez la masa aceea și tu chemi ospătarul. Ai înțeles?

Gigi: Ei, aici, ospătar!

Ospătarul: Ce doriți?

Gigi: Îmi dați, vă rog, un vermut uşşş....

Ospătarul: (*se șterge pe față*) Un vermut...

Gigi: Da, un vermut uşşş....

Ospătarul: (*secat*) Știți, nu am timp de pierdut. La revedere!

Nino: Ai puțină răbdare... mai încearcă.

Gigi: Și dacă nu reușesc...

Nino: Să mai încercăm o dată.

Gigi: Ospătar!

Ospătarul: Sper că nu mă veți face să pierd timpul! Ce vreți?

Gigi: ffff.... Sssss...

Nino: Hai, curaj! Spune! Încearcă... încearcă...

Gigi: Îmi dați vă rog o bere!

SFÂRȘIT